

[Oluf Pedersen.]

Grundskyld er en Nedskrivning paa 30 pCt. af hans Ejendoms Værdi, men med Regres over for Obligationsejeren, saaledes at den gældtyngede ikke kommer til at udrede noget selv, men faar hele den Fordel, som det betyder, at man ophæver Skat paa Omsætning og Forbrug. Derfor faar den gældtyngede en meget stor Fordel af en saadan Lov, og det gælder ikke mindst det gældtyngede Landbrug.

Endelig er den Betragtning, som det ærede Medlem var inde paa, at Lovforslaget var klassepræget, blot et Udtryk for, at det ærede Medlem ikke har sat sig ordentligt ind i det.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger.

Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen paa ny vil give det Udseende af, at dette Forslags Vedtagelse vilde betyde Afskaffelse af al Arbejdsløshed. Det ærede Medlem henviste til en Udtalelse, som den nuværende Justitsminister i sin Tid skulde have fremsat om, at Grundskylden var i Stand til at løse Arbejdsløshedsproblemet. Jeg kender ikke den Udtalelse, men hvis Justitsministeren har været saa letsindig at fremsætte den, saa har han paa det paagældende Tidspunkt ikke været bedre end den ærede Forslagsstiller i Dag, der fremdeles fremturer i sin Forvildelse paa dette Omraade.

Den ærede Forslagsstiller siger, at han vil godt være med til en Skatteomlægning fra Skat til Skyld. Ja, jeg har bestræbt mig for at tage dette Forslag alvorligt i Dag, og ogsaa det ærede Medlem, men naar det ærede Medlem vil mene, at der virkelig ligger nogen Realitet bag dette, om en Afgift kaldes Skat eller Skyld, saa forekommer det mig dog, at det ærede Medlem ikke selv tager denne Sag særlig højtideligt. Det, som jeg mente med min Udtalelse, var en almindelig Skatteomlægning, saaledes at man var i Stand til at afskaffe en Del af de indirekte Skatter og erstatte dem med direkte, maaske ogsaa en forøget Grundskyld, men ikke en Bagatel om, hvad det hedder. For mig kan man kalde det Skat eller Skyld eller Afgift, det er komplet ligegyldigt; i Realiteten er det det samme og virker paa samme Maade, naar der skal erlægges et Beløb.

Den ærede Forslagsstiller siger saa, at han er uenig med mig i Spørgsmaalet om Ejendomsretten, for det er dog hans Mening, at en privat Ejendomsret til Jorden fremdeles skal være gældende.

Men naar man fremsætter et Forslag, hvorefter der fremtidig ikke bliver nogen Salgsværdi, saa maa der dog deri ligge, at man heller ikke kan købe; Ejer i den Forstand kan man ikke blive, naar Samfundet har eksproprieret hele Ejendomsretten gennem den fulde Grundskyld. Det er det, der sker. Jeg kan i alt Fald ikke forstaa, at man saa fremdeles kan være Ejer af Jord og kan skalte og valte med denne Jord, som man vil.

Den ærede Forslagsstiller kom stadig væk let over dette Spørgsmaal: Hvorledes finder man Værdien, der skal være Grundlaget for den Grundskyld, som skal betales? Den ærede Forslagsstiller sagde, at det kommer man let uden om paa den og den Maade, men han gav ikke nogen virkelig Forklaring; men jeg synes, det ærede Medlem skylder præcis at drage frem, at man er i Stand til at finde den rette Vurderingssum. Og saa spørger jeg: Skal Procenten saa være fast, eller kan Vurderingsmyndighederne sætte den til 4½ eller 6, ligesom det passer? I § 3 staar der: „Grundskylden ansættes til den gennem Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Pladsværdi for Jord i ubebygget Stand.“ Men kun det første Aar er der Tale om, at Grundskylden skal være 4½ pCt.; senere nævnes der ikke det mindste derom. Jeg forstaaar nu den ærede Forslagsstiller saaledes, at hvis Bygningsafgiften ikke skulde strække til til at yde den Godtgørelse, som Ejendomsbesidderne har Krav paa i Henhold til Lovforslaget, saa skal man være i Stand til at hæve Bygningsafgiften, saaledes at de to Ting altid kommer til at passe; saa vil det sige, at det er ikke sikkert, det bliver nok med de 2 pCt., men saa kan man maaske gaa op til de 3 pCt. af Bygningsafgiften. Det er kun for at faa klaret, hvor højt man kan gaa med disse Afgifter.

Den ærede Forslagsstiller tog det meget let med Hensyn til Klausulspørgsmaalet vedrørende vore Obligationer og med Hensyn til Udlandet. Jeg tager det nu ikke saa let. Jeg tror, at naar man er indgaaet paa en Forpligtelse over for de paagældende Obligationsejere, saa kan man ikke vifte den til Side og bare sige: Nu indfører vi denne Bestemmelse, og saa er den Klausul uden Betydning! Det kan vi maaske gøre herhjemme, men jeg tvivler om, at man kan gøre det over for Udlandet.

Det ærede Medlem siger, at der staar ikke det mindste i Forslaget om, at Vægtafgiften paa Motorkøretøjer skal ophæves. Ja, der er saa meget, der ikke staar i Forslaget, der er saa meget, der mangler i Forslaget. Men jeg holder mig til, hvad det ærede Medlem sagde ved Forelæggelsen —